

Overweging nav Johannes 2: 1-12

Beste mensen, jong en oud, gemeente van Christus

Ze hebben geen wijn meer, zegt Maria!

Hoe erg kan het zijn, als de wijn op is?

Tja de een zal zeggen, nou dan schenk je toch een sapje of anders water!

En een ander zal het vreselijk vinden, geen wijn is geen feest!

Het is een overbekend verhaal dat bijna elk jaar op de 3^e zondag van januari op het leesrooster staat. Ik dacht: het is net een beetje als met kerkbalans, dat start dan ook meestal, rond die 3^e zondag in het nieuwe jaar.

Maar ook: Welke betekenis kan zo'n overbekend verhaal nog hebben voor onze tijd?

Gelukkig hielpen de kranten, sociale media, digitale vergaderingen en gesprekken van de afgelopen week mij hierbij.

Verschillende hoorde ik: dat we al bijna een vol jaar (alles bij elkaar opgeteld dan) in de lockdown leven.

En het leek alsof er van hen een jaar was afgenomen, omdat veel niet kon doorgaan. En niet alleen deze mensen, maar de sociale media hebben velen met hen dat gevoel.

Huwelijken uitgesteld of in kleine kring. Ja, onze zoon ook.

Andere feestjes die niet doorgaan, zoals verjaardagen, examenfeesten of je promotie. Ook mijn nichtje promoveerde digitaal in een lege zaal, zonder familie en feest.

Zo missen we allemaal wel iets.

Maar ik las ook een ingezonden stuk van een arts over het ongeduld, de agressie en de eisen van patiënten in deze tijd.

Het u vraagt en wij draaien concept, waarbij tevredenheid een tiran is geworden. We willen op onze wenken bediend. Nog liever gisteren dan vandaag.

Een grote supermarktketen is daar al in meegegaan. Binnen 10 minuten heb je de boodschappen die je wilt thuis. Althans als die supermarkt in je stad of dorp zit.

En dan horen wij dat er op die derde dag een bruiloft is in Kana.

Bijbels gezien is er op de derde dag iets bijzonders aan de hand.

O.a. in het scheppingsverhaal, zag God op de derde dag tweemaal dat het goed was.

Jezus staat op de derde dag op.

En let wel, de derde dag is niet altijd 3x 24 uur in de Bijbel, maar staat voor een bijzonder gebeuren.

Hier op de bruiloft in Kana.

En bij een bruiloft hoort uiteraard eten en drinken, en hoorden we, waarbij de slechte wijn wordt geserveerd als de gasten al het nodige op hebben.

Ook het woord bruiloft heeft al een diepere laag in de bijbel.

Het staat voor de relatie van het volk Israël met God.

Zoals 2 mensen zich aan elkaar verbinden, zo verbindt God zich ook met mensen. Want Gods zijn is per definitie samen-zijn. Gericht op een relatie met de ander. En in die relatie is een probleem: de wijn is op!! Er ontbreekt iets, de ervaring van gemis.

Dat er in het leven iets ontbreekt!

Als wij nu naar ons eigen leven kijken, dan herkennen we dat gevoel misschien wel.

Dat er bij ons ook iets ontbreekt.

Onze levenskracht soms een beetje weg is.

Het allemaal niet meer zo gaat, als we graag zouden willen.

En we leven met waarom-vragen.

Waarom overkomt ons dit nu?

Die pandemie, ziekte, depressiviteit.

Of je kunt het breder trekken: Oorlog, honger, mensen op de vlucht?

Waarom zoveel onrecht?

Nee, het leven is niet altijd een feest.

Dat willen we wel graag, maar er lopen nu eenmaal veel breuklijnen door de schepping dat chaos geeft.

En zo komt midden in die chaos van de bruiloft Jezus in actie.

Hij zegt: vul de vaten met water!

In het huis waar de bruiloft gevierd wordt moet ergens een bassin zijn geweest voor rituele wassingen.

Daar werden die zes grote vaten, met elk een inhoud van zo'n 100 liter, voor gebruikt. Vul die zes vaten met water.

Bewust zijn het er zes.

Want zes is nog geen zeven, het getal van de volheid.

Bij zeven is het leven goed!

Maar zover waren ze toen en wij ook nog niet.

Met zes die zes wil de evangelist Johannes aangeven, dat het leven nog niet volledig en goed is.

Maar denk ik ook, dat je de feestvreugde niet zomaar moet laten verstoren door de tegenvallers in ons leven.

Als het niet gaat zoals we willen we niet meteen God, de regering, de politiek, of wie dan ook er de schuld van geven of ons geloof maar overboord zetten.

Nogmaals: het leven is niet altijd volmaakt.

Daar moeten we als mensen, hoe vervelend soms ook, mee leren om te gaan.

Net als geen wijn, staan denk ik, die lege vaten ook voor de leegheid in ons eigen leven.

Zeker in onze westerse cultuur waarin we steeds meer gericht zijn op nog sneller en beter resultaat.

En vooral de bevrediging van eigen behoeften. Zeker ook in deze pandemie.

Maar hoe lang houden we dat vol? Komt het dat je je realiseert dat het uiteindelijk allemaal lege behoeften zijn.

En misschien staan die lege vaten ook voor rituelen die we automatisch uitvoeren, zonder dat het nog inhoud heeft.

Vertrouwde zaken of woorden die we vroeger zo leerden.

Ook in de kerk, maar die bij nader onderzoek misschien alleen nog omhulsels zijn. Omdat de Geest eruit is.

Jezus laat de lege vaten vullen met water. Water dat staat voor ons alledaagse leven. Met zorgen en vreugden.

En ook waarin de ene week in de andere lijkt over te lopen.

In deze coronatijd hebben veel mensen daar last van omdat er in de beleving niet zoveel gebeurt.

En dat is wat we misschien kunnen leren van het verhaal van vandaag.

Vaak zijn we bezig het geloof te zoeken in een andere werkelijkheid, of voor later als we eerst dit of dat gehad hebben.

Terwijl ik juist denk: het gebeurt nu! In het hier en nu, in ons gewone leven.

Daarom laat Jezus de vaten vullen met water van alledag.

Om in het hier en nu soms even uit te stijgen boven de zorgen van alledag.

Wijn i.p.v. water proeven.

Dat we ergens soms even iets ervaren van Gods liefde voor ieder mens.

Dat er geloof en vertrouwen groeit. In God en elkaar.

Dat je mensen die geen perspectief hadden, toch weer ziet opbloeien.

Zo is het ook goed om te ervaren dat er mensen zijn, die verder kunnen en durven kijken, dan zoals het altijd was....

Die hoop doorgeven, moed en toekomstperspectief.

Mensen die erop vertrouwen dat wat Jezus zegt toekomst en zin heeft.

Maar ook wij kunnen er zelf aan bijdragen.

Net als in elke relatie, het omzien naar elkaar, maar ook financieel, denk aan kerkbalans.

Met het thema: Geef vandaag voor de kerk van morgen!

U/jij wilt toch ook dat het kerkzijn door kan gaan?

Ook voor de toekomst, al zal dat wellicht anders zijn dan we gewend zijn, maar het hoeft niet minder te zijn.

Dat het gewone water ook af en toe wijn wordt.

En voor die toekomst moet je soms door minder leuke dingen heen.

Maar water wordt weer wijn.

Moge het zo zijn.

Amen